

Szepesi Attila

Varázsfüvek

„...szerencsére már az iskolakezdés előtt elsajátítottam
az élethez szükséges tudományokat, melyekre almafák,
eső és nap, folyók és erdők, méhek és bogarak tanítottak...”

(Hermann Hesse)

Az öreg király

Szerettem Rouault csorgó arcú
elfeketedő szentjeit, szottyad-mellű szajháit és
ádáz pojácáit, legjobban mégis az
öreg királyt, aki fején felejtett, rozsdás koronájával
és színe-fakult palástjával
maga a fájdalom.
Szeme-párja rég kiégett,
egész lénye elüszkösült.
Mintha egy régvolt korszak túlélője volna, akit
kajánul itt felejtett az idő.
Nem néz sehová,
némán görbül a föld felé,
vállára véve a vigasztalan világ
minden szennyét és szenvedését.

Bicebóca

Nyelvgyötrő és bicebóca jambus,
minden verset elárasztó
szürke ti-tá, ti-tá.
Már a mindennapi locska beszéd is hozzád igazul.
Pókos gebe vagy, melynek rozsdás
patkói mintha sánta ütemre
kip-kopácsolnának a szutyok-lepte

*flaszteron, és még a szeleburdi suhanc, a szél is
általad libbentené a függönyt meg a lányok
kacér szoknyáját, és mintha a cserfes veréb is a te
kétes bűvöletedre csiripolna a
görbe akácon, és tán még a tarka harkály is
a te taktusodat kopácsolná kukacot keresőben a
kongó cserefa kérgén.*

Titkos térkép

*A fák görbületében, a folyamok kanyarulataiban,
a hegyek emlékezetében és a zarándokok
vonulásában tovább élnek az elszunnyadt birodalmak.
A föld-elnyelte király- és prófétaszobrokban, a lakodalmi
táncokban, meg a csilingelő
népdalokban kísértenek.
A citeraszóban, a kardmarkolatokban, a farsangi
álcákban, az álmok fekete-fehér helyszínein és
az elgurult aranypénzek feliratán.
A temetők fejfáinak kopott jeleiben, melyeken
rég kibetűzhetetlen a név meg az évszám.
A málló várfalakban – köveikre ráhabzott a vadon.
Hettita és tatár, avar, gepida meg longobárd emlékü föld:
birodalmak egymásra vetítve egy félálomi atlaszon.*

Zöld krajcár

*Találtam egyszer Tompa Mihály
hanvai kertjében, a szőlőlugas tövében
egy zöldrozsdás rézkrajcárt.
Csodálkoztam, hogyhogy eddig nem vette észre senki.
Hirtelen eszembe ötlött a derék Szemere Miklós mákonyos dala,
aki vénülőben kezdett jóízű és bolondos verseket fabrikálni.
E táncos-léptű, kelekótya versezetében
feleleveníti a hajdani pincszereket, ahogy a vidám cimborák
késő éjszakáig vedelik a bort, többek között
a hordón kucorgó Sárossy Gyula, a hóbortos Kuthy Lajos, a borzas és
pénzfecsérlő Kazinczy Gábor meg a kefekötőként vedelő és
gyöngypoétának mondott
„Tompa Miska”, aki tán egy efféle hagymázos muri után
pottyantotta ki zsebéből az ominózus zöld krajcárt.*

Cilinderben

*Halála után apám fiókos szekrényéből ezernyi ezer kacat került elő.
Madzagok és kormos gyertyacsonkok gubancából mindenféle
pecsétes papír: főszolgabírói kinevezéséről, nagyszülőkig
színtiszta keresztény származásáról, meg a vasgyári tanfolyam
elvégzéséről, melyre Rákosiék alatt kényszerült.
Bákirály-korából egy fényképalbum, tele ismeretlen és csábos széplányokkal.
Stubnyafürdői meg rónaszéki nyarak megsárgult emlékei.
Csoportkép a beregi vármegyházáról, ahol a sujtásos díszmagyarba öltözött
főispán oldalán áll frakkban és tornyos cilinderben.
Meg ahogy zászlós-egyenruhában lóháton rúgta a kolozsvári és az
érsekújvári bevonuláskor.
És fotográfiák a hedzepusztai körvadászatokról, ahol puskáját szorongatva
áll délcegen a kinyúlt vaddisznók, kupán-lőtt tapsifülesek, ágbogas őzek és
pár perce még kakatolva szálló fácánok boldogult regimentje előtt.*

Törött tükör

*Szél hátán lovagolni,
ahogy Bolond Istók,
megpihenni ringó fűszál hegyén,
beállni a hangyák elszántan masírozó menetébe,
a hold körül visongó bőregerekkel körbe-körbe keringeni,
beleskelni egy éjszakai ablakon,
feleselni mindentudó baglyokkal.
Vagy inkább, öregedőben,
ahogy doktor Fauszt,
horgadtan bolyongani az idő
fekete labirintusában és
lesni éjféle órán, ahogy
miazmás gőzőket pöfékel
tégelyében a higany és a kén.*

De natura sonoris

*A Jákob ébredését meg a De natura sonoris
próbálta Krzysztof Penderecki
magyar muzsikussal,
akik – ilyet se láttam azóta – felláztak ellene.
Botrányba fulladt a próba, félbe kellett szakítani.*

*Van Ó- meg Új Testamentum, háborogtak a zenészek,
mi a fenének kell még újabbat kitalálni.
Némi szünet után,
mire kissé megnyugodtak a kedélyek,
folytatódott a próba, és
lassan minden hang a helyére került:
a suttogások, eltört taktusok, kopogások és sóhajok.
Penderecki
keményen tartotta a gyeplőt.*

Fényfalók

*Motorbiciklin töfögő kerge fantaszták,
karotokra turult tetoválók,
sátánista vérivók és
egyéb habókos csodalesők, akik távoli
bolygók titokzatos lelkeivel társalogtok éjten-éjjel,
asztaltáncoltató félnótások, akik üzenetre vártok a
túli világból,
meg akik varázsvesszővel mérícskélitek
az eleven föld erővonalait, magatok titkos Jeruzsálemét keresőben,
golyhó fényfalók és repülő csészealjkat lesők,
s akik útra-kerekedtek, hogy megtaláljátok a Teremtőt, aki
hitetek szerint valahol messze-messze van,
holott – ahogy a hindu meg a muszlim tanítja: Isten mindenütt
jelenvaló és hozzá a kulcsot magatokban kéne megtalálnotok.*

Juvan

*Loppal lépő tíz vadászok bújta cirbolyás felől,
morgó mackó járta kilenc-ágbogú mezsgyén,
halak-úszta Káma nyolc permetező zuhatagja mögül,
rozsomákat rejtő hét tüske-csali borókáson át
cammogott elő a kaukázusi költőtalálkozóra barátom, Juvan
Sesztalov, a vogul költő, akivel gyarló szavak nélkül is
azonnal megértettük egymást.
Összekacsintottunk, halzsiros atyafiak,
és bár csak tört oroszósággal tudtunk beszélgetni,
egyetértettünk abban, hogy
sámánok kései ivadékai vagyunk,
illik koccintgatnunk a tányértalpú erdei öregre,
és sokkal könnyebb versben megszólalni, mint
sete-suta prózában.*

Varázsfüvek

*Arcokat elnyelő, szavakat szakító
világos éjszaka.*

*Csupa távoli visszhang, tér nélküli sajgás, dallamtalan
zene összetört hangszereken, rég-kihalt nyelvek
visszafájó jósigéi, látnokok égre-gomolygó füstkígyója.*

Rögben nyugvó koponyák és arany kardmarkolatok.

*Talpak titkos nesze, vér ágbogain
bolyongó vágyak zengése legbelül.*

*Kő zúgása, szárnyak fekete surrogása, ábrándok
keserű üledéke és bibék*

*csorduló méze, tegnapi halottakon a falánk
férges nyüzsgése, csigák álma sosem-nyugvó
gyökereken, üres patak-medrek kongása, tiport réten
Borbála és Veronika titkokat rejtő varázsfüvei.*